

ಹಬ್ಬದ ಸಂಭ್ರಮ; ನೆನಪು ನೂರು!

ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಾಗರದ ನನ್ನ ತವರೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿದ ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬದ ನೆನಪು ಎಂದೂ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಈಗ ತವರಿನಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂಭ್ರಮವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೂ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿಯೇ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆ. ಆದರೆ ಆ ಹಳೆಯ ನೆನಪು ಮಾತ್ರ ಎಂದಿಗೂ ಹಚ್ಚಹಸಿರು!

■ ಶ್ರೀಯಾ ಕೆ.ಎಂ.

ಮೊನ್ನೆಯ ರಜೆಗೆ ಊರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಪುಟ್ಟ ಮಗಳಿಗೆ ಹಳೆಯ ಆಲ್ಬಮ್ ನೋಡುವಾಗ ಸಿಕ್ಕ ಫೋಟೋ ಹದಿನೈದು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದಿನದು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಣಪತಿ ಹಬ್ಬ ಸಂಭ್ರಮದ ದಿನ. ನಾವಿಬ್ಬರು ಅವಳಿ ಸಹೋದರಿಯರು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪುಟ್ಟ ಗಣಪನಿಗೆ ಆರತಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭ. ಯಾಕೋ ಏನೋ ಫೋಟೋ ನೋಡಿದಾಗ ಖುಷಿಯ ಬದಲು ಕಣ್ಣಂಚಲ್ಲಿ ನೀರು ಜಿನುಗಿತು! ಯಾಕಮ್ಮ ಅಂತ ಮಗಳು ಕೇಳಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯಕ್ಕೆ ಮನಸು ಓಡಿತು.

ನನಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಗಣಪತಿ ಹಬ್ಬವೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಮೊದಲೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವವರು ಹೋಗುವವರು ತುಂಬಾ ಜನ. ನಾವು ದಿನ ಇರುತ್ತಿದ್ದದ್ದೇ ಹತ್ತು ಜನರಿಗಿಂತ ಮೇಲೇನೇ. ಇನ್ನೂ ಹಬ್ಬ ಎಂದರೆ ಕೇಳಬೇಕೆ? ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಗಣಪನನ್ನು ಇಟ್ಟು ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಲ್ಲ ಸೇರಿ ಹಬ್ಬ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಟ್ಟು ಮೂರು ದಿನವೂ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಸುರಿಮಳೆ. ಗಣಪತಿ ಇಡುವ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಗಂಡಸರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಮಂಟಪ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬ್ಯುಸಿ ಇದ್ದರೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಹುಡುಗಿಯರು ಕೈಗೆ ಮದರಂಗಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಬ್ಯುಸಿ. ಇಂದಿನ ಹಾಗೆ ಅವಾಗ ಮದರಂಗಿ ಕೋನ್ ಗಳ ಭರಾಟೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.. ಮದರಂಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡುವುದೇ ಒಂದು ಸಡಗರ ಸಂಭ್ರಮ.. ಅಂತೂ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿವರೆಗೆ ಮದರಂಗಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅವರೆಲ್ಲರ ಮಂಟಪವು ಮುಗಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗುವ ವೇಳೆ ಗಂಟೆ ಎರಡು ದಾಟಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಂಬಯಿ ಎಂದು ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲೇ ಹೋದರೂ ಕೂಡ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ತಮಾಷೆಯ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಒಂದು ವರುಷದ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಮುಂಬಯಿ ಇಂದ ಬರುವಾಗ ಸಿರ್ಸಿನೋ ಕಾರವಾರದಲ್ಲೋ ಇಳಿಯಬೇಕಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಮ್ಮ ಸೊರಬ ಹತ್ತಿರ ಅವರಿಗೆ ಜೋರು ನಿಡ್ಡೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿದೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಟೈನ್ ಹಾಗೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.. ನಾವೆಲ್ಲ ಕಾಯುತ್ತ ಇದ್ದೇವೆ. ಯಾಕೆನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಆಗ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ

ಇಳಿದ ಮೇಲೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದಾಗ ನಕ್ಕಿದ್ದೇ ನಕ್ಕಿದ್ದು. ಅಂತೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೇಗ ಬಂದರು. ಅವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಭ್ರಮ.

ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಸಡಗರವೋ ಸಡಗರ... ಚಿಕ್ಕುಲಿ ಕರ್ಜಿಕಾಯಿ ಎಲ್ಲಾ ರಾತ್ರಿನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕುಲಿ ಒತ್ತಲು ಹರಸಾಹಸ. ಮಂಟಪದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ಮಂಟಪ ಮಾಡುವುದು; ನಾವು ಗಣಪನನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದವರು ಚಿಕ್ಕ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು.. ನನ್ನತ್ತೆಯ ಮಗಳು ಹೇಳಿದ ಡೈಲಾಗ್ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ. 'ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಗಣಪನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮಂಟಪವಾ' ಎಂದು. ಆ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬವೆಂದರೆ ಖುಷಿಯೋ ಖುಷಿ... ಅತ್ತೆ ಮಕ್ಕಳು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳು

ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಮಾಡುವ ಹಬ್ಬ ಖುಷಿಯೋ ಖುಷಿ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಗೆಳತಿಯರ ಗುಂಪು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಲಗ್ಗೆ ಇಡೋದೇ. ಬಿಎಸ್‌ಸಿ ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಗೆಳತಿಯರು 10ರಿಂದ 15 ಜನ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬಂದು ಉಳಿದು ನಮ್ಮೂರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನ ನೋಡಿ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಹರಟೆ ಆಟ ಆಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಹಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಮದುವೆ ಆಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೂ ಎರಡು ವರ್ಷ ತಪ್ಪರೇ ಗಣಪತಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದೆವು. ಆದರೆ ಮೂರನೇ ವರುಷ ಗಣಪತಿ ಇಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರ ಅಕಾಲ ಮರಣ.

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಬರುವಾಗ ಅವರೇ ಆಸಪಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹೊಸ ಕಾರು ಅಪಘಾತಕ್ಕೀಡಾಗಿ ಅಸುನೀಗಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಹೋಗಿ ಈಗ 7 ವರುಷಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ತವರಿನಲ್ಲಿ ಗಣಪನನ್ನು ಇಡುತ್ತಲೂ ಇಲ್ಲ; ನಾವೂ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಸಂಭ್ರಮ ಸಂತೋಷ ಈಗ ನೆನಪು ಮಾತ್ರ...

ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಗಣಪನ ಇಟ್ಟು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರೂ ತವರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆ ಮರೆಯಲಾಗದು. ಹದಿನೈದು ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ತೆಗೆದ ಈ ಫೋಟೋ ಇಂದಿಗೂ ಹಬ್ಬದ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ನೆನಪಿಸುವಂತಿದೆ. ತವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿದ ಗಣಪನ ಹಬ್ಬ ಇನ್ನೂ ಹಸಿರು. ಆ ಸಂಭ್ರಮದ ನೆನಪು ಮನದಾಳದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಹಚ್ಚ ಹಸಿರು.